

Til § 34.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til § 32 i komiteernes udkast.

Til §§ 35-36.

Disse bestemmelser svarer til § 33 i komiteernes udkast. Efter det af komiteerne foreslåede system skal en nordisk patentansøgning kunne videreføres som national ansøgning i ethvert land, som den nordiske ansøgning omfatter.

De nærmere regler for sådanne ændringer af ansøgninger der er indleveret her i landet findes i § 35, stk. 2-4, medens § 36 fastsætter visse regler for de tilfælde, hvor en nordisk ansøgning fra et andet land videreføres som en særlig ansøgning for Danmark.

Der er foretaget visse mindre ændringer i komiteernes udkast under hensyn til, at Finland skal kunne medtages i en ansøgning, som kun angår 3 lande og til, at loven som anført i bemærkningerne til §§ 31-33, kun bør regulere ansøgningernes behandling her i landet.

Til § 37.

Bestemmelsen svarer til § 35 i komiteernes udkast.

Til § 38.

Bestemmelsen svarer til § 34 i komiteernes udkast.

Komiteerne påpeger, at en nordisk patentansøgning kan indleveres i ethvert af de af ansøgningen omfattede lande. Det er imidlertid af ønskeligt, at ansøgningerne fordeles til de pågældende patentmyndigheder i nogenlunde samme forhold som nu.

Tendenser til en eventuel ulige fordeling bør i tide imødegås med vejledning til ansøgerne. Komiteerne peger tillige på muligheden for at bestemme, at nyhedsundersøgelser kan foretages af andre landes patentmyndigheder, jfr. § 69, stk. 2. Skulle man imidlertid ikke ad disse veje kunne hindre en ulige fordeling, må der findes mulighed for andre foranstaltninger herimod. Det synes at være rimeligt at indføre mulighed for, at nordiske patentansøgninger, som indleveres i et land, skal kunne overføres til behandling af patentmyndigheden i et andet af ansøgningen omfattet land. Efter komiteernes opfattelse bør en sådan overføring kun ske efter nærmere bestemmelse i særlige aftaler mellem de pågældende lande.

Begrænsningen til nordiske patentansøgninger, som indleveres her i landet, indebærer, at overføring kun kan komme på tale, for så vidt angår ansøgninger, der indleveres, efter at de pågældende almindelige forskrifter herom er udfærdiget. Be-

stemmelsen om, at disse forskrifter ikke må angå ansøgninger, der er indleveret af nogen, som er bosat her i landet, er begrundet i, at en overflytning i disse tilfælde ville indebære en unødigt kompliceret følge af reglerne om fuldmægtig og om det sprog, på hvilket beskrivelser og patentkrav skal være affattet. Den kommission, som skal oprettes i henhold til art. 4 i konventionsudkastet, bør fungere som samordnende organ med henblik på at kontrollere fremkomst af en skæv fordeling i antallet af ansøgninger og fremkomme med forslag til foranstaltninger herimod.

I aftaler, der indgås i henhold til nærværende bestemmelse, bør det angives, i hvilken udstrækning overføring skal ske. Dette spørgsmål må afgøres under hensyntagen til omstændighederne på det tidspunkt, hvor aftalen indgås, således at der her ved bl. a. tages hensyn til forholdet mellem antallet af ansøgninger hos de forskellige patentmyndigheder.

Kapitel IV.

Reglerne i § 39 fandtes i kapitel II i komiteernes udkast. Dette kapitel indeholder formelle forskrifter om fremgangsmåden ved opnåelse af patent og er således af en anden karakter end reglerne om patentkravets betydning og forståelse. Bestemmelsen er derfor flyttet fra § 10 til et særligt kapitel, der tillige rummer bestemmelserne om patenttiden.

Til § 39.

Bestemmelsen, der svarer til § 10, stk. 1, 3. og 4. punktum i komiteernes udkast, indeholder bestemmelser om patentkravets betydning for fastsættelsen af patentbeskyttelsens omfang.

Den gældende lov indeholder ingen regler om fortolkning af patentkravet. Nærværende bestemmelse svarer imidlertid til gældende praksis.

Komiteerne havde ikke i det præliminære forslag ment, at man i selve loven burde have nogen bestemmelse om patentkravets betydning. I flere af de indhentede udtalelser blev der imidlertid taget til orde for en sådan bestemmelse. Bl.a. under hensyn hertil, og til at en bestemmelse af lignende art var optaget i Europarådets lovkonvention og i EEC-udkastet, besluttede komiteerne at anbefale, at en udtrykkelig regel om patentkravets betydning optages i lovtæksten. Begrundelsen herfor må søges i, at det er patentkravets opgave at skabe klarhed over, hvad der kræves beskyttet gennem patentet, og at der derfor ikke bør være mulighed for at lade beskyttelsen omfatte noget, som i det hele taget ikke kan udledes af patentkravet. Det er således dette, som er genstand for fortolkningen. Beskrivel-